

ikke, at Danmarks Radio kan hamstre frekvenser og kan sidde på frekvenser, som de ikke har brugt i 20 år.

Endelig i forhold til objektiviteten med nævnene og det, der er problemet i nævnene: Det kan være ganske fint, at man har nogle kulturpolitiske ideer, og at man fastsætter nogle kulturpolitiske krav til, hvordan og hvorledes forskellige kanaler skal køre, og forskellige radioprogrammer skal være, men det ændrer jo ikke ved problematikken i, at nævnene er tilfældigt sammensat, uden at der er sikkerhed for økonomisk kompetente personer, uden at der er sikkerhed for juridisk kompetente personer eller folk med et mediekendskab. Det betyder, at alt efter hvor man bor i landet, kan man være uheldig at støde ind i et lokalradionævn, hvor flertallet består af nogle mennesker, som man er politisk uenig med, og dermed har man altså ikke nogen chance for at få en radiokanal.

Kan ministeren ikke se problemet i den nævnssammensætning, som vi har i dag?

Søren Hansen (S):

Jeg må sige, at det her er ynkeligt. Det er elendigt af den, der tillader sig at sætte denne sag på Folketingets dagsorden, at ulejlige en regering, en minister, alle partier med at gå ind i den her debat uden selv at forberede sig så meget som en tøddel, uden selv at komme med et bud på det, man anser for at være vigtigt at få en løsning på – public service f.eks. – uden at komme med et bud på, hvordan vi undgår det fråds med en kanal, som der er tale om med den fjerde danske radiokanal, uden at sætte sig ind i Folketingets regler, så man ikke kommer til at spille andres tid med en debat, som altså bliver til det bare ingenting. Jeg synes, det er elendigt.

De spørgsmål, jeg rejste i mit allerførste indlæg her, hvor jeg ønskede, at vi fik en afklaring af, hvad det var, forespørgerne mente, har vi altså nu, efter jeg ved ikke hvor meget tid, endnu ikke fået svar på. Sådan skal man ikke opføre sig i Folketinget.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Ja, jeg bliver også sådan mere og mere overrasket. Jeg synes egentlig, det ville være meget passende, hvis nu Venstres ordfører gik på talerstolen og forklarede, hvad public service er. Det er meget interessant at konstatere, at når Venstres ordfører skal tale om public service, så begynder han straks at tale om, hvem det er,

der skal lave det. Men det afgørende er jo at få defineret, som Venstre selv har lagt op til: Hvad er public service? Og jeg synes egentlig, at det vil være på sin plads at få bare en bid af en ordførertale nu.

Så bringes der lige pludselig et nyt tema ind i debatten her i sidste sekund, nemlig nævnssammensætningen. Og jeg er selvfølgelig ikke fuldstændig forberedt på, at vi også skulle diskutere nævnssammensætning, for det har vi gjort ved adskillige lejligheder.

Hr. Jens Rohde kritiserer den måde, nævnet sammensættes på, men den var vi altså enige om i 1996, og vi har sådan set også alle sammen været med til at bekræfte her senere hen, at det nok var det, vi kunne nå frem til, altså den måde, vi havde sammensat dem på, for sådan er lokaldemokrati. Det er jo det, vi alle sammen tror på, decentralisering, vi tror på det lokale selvstyre, og de her nævn er sammensat af de lokale foreninger, som er engageret i lokalradio og lokal-tv, og så er de sammensat med udgangspunkt i kommunalbestyrelsen. Det er da at kaste smuds på hele nærdemokratiet, hvis vi ikke tror på, at det er i stand til at løfte den her opgave.

Og så endnu en gang til spørgsmålet om frekvensfråds: Jamen, det er ganske enkelt sådan, at alle frekvenser sandsynligvis ikke kan udnyttes. Jeg modtager gerne forslag fra Venstre om, hvordan vi kunne udnytte de 100 lokalradiosendemuligheder, vi har for nuværende, og som ikke udnyttes, men som de lokale radio- og tv-nævn udmærket kunne vælge at udnytte, hvis der vel at mærke var nogen, der efterspurgte en sendemulighed. Men det er der jo netop ikke.

Spørgsmålet er: Hvad kan vi gøre? Vi har altså 100 sendemuligheder, som ikke udnyttes, og så er der sandsynligvis også enkelte frekvensmuligheder, som Danmarks Radio har rådighed over. Det med Læsø har vi jo hørt nogle gange eksempelvis, og jeg har også gentagne gange givet svar på, hvad baggrunden er for, at Danmarks Radio ikke udnytter den dér enkelte sendemulighed på Læsø for nuværende – og der er åbenbart også et par stykker i Nakskov – men alligevel har behov for dem. Men hvorfor overhovedet bruge krudt på det og diskutere det, når vi i virkeligheden har 100 sendemuligheder forskellige steder i landet, som ingen udnytter? Hvad kan vi gøre for at styrke folkeoplysningen på det område? Hvad kan vi gøre for at styrke engagementet? Hvad kan vi gøre for at få langt